

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ע"ג למסקנא

דף ע"ג ע"א

א. גר, לרבי יוסי מותר ממזרת, שנאמר באזהרת פסולי יוחסין חמשה פעמים 'קהל', לכהנים, לוויים, ישראלים, להתיר ממזר בשתוקי, שתוקי בישראל, אבל הגרים אינם בכלל קהל. ולרבי יהודה אסור בממזרת, ש'קהל' אחד מיותר לרבות גרים. א) משום שכהנים ולויים קהל אחד הם. ב) כי היתר שתוקי בממזר ובישראל נלמד מ'קהל' אחד. ג) שנאמר 'הקהל חוקה אחת לכם ולגר הגר'. והלכה כרבי יוסי.

ב. גר, עבד משוחרר וחלל, מותרים בכהנת, שלא הוזהרו כהנות כשרות לינשא לפסולי כהונה.

ג. דבר תורה שתוקי כשר, כי אמו פנויה, ורוב כשרים אצלה ומיעוט פסולין אצלה. ואם הלך הבועל אצלה, הרי 'כל דפריש מרובא פריש'. וגם אם הלכה היא אצלו ו'קבוע כמחצה על מחצה', התורה אמרה 'לא יבא ממזר' ודאי ולא ספק, וכן 'בקהל' ודאי לא יבוא, אבל בקהל ספק יבוא, וחכמים עשו מעלה ביוחסין ואסרוהו לישראל.

ד. וכן אסופי מותר מן התורה, שאשת איש תולה בבעלה, ומיעוט ארוסות או שהלכו בעליהם למדינת הים, יש כנגדם פנויה או המשליכות מחמת רעבון, וממזר ספק מותר. אלא שחכמים עשו מעלה ביוחסים ואסרוהו לישראל.

דף ע"ג ע"ב

א. מצאו את התינוק מהול, או שאבריו מתוקנים ומיושרים (וי"מ שאבריו גדולים), או שנמרח בשמן או בכחול סביבות העין ליפותו, או שהיו עליו

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

קשרים לרפואה, או שתלוי עליו קמיע של כתב או של עיקרין, אין בו משום אסופי, שלא היו טורחים בו אם לא היה כשר.

ב. נמצא במקום שיש להבין שלדעת מיתה השליכתהו, הרי הוא אסופי. ואם נמצא במקום שאינו מסוכן, או שבני אדם ימצאוהו, אינו אסופי. ולפיכך: נמצא תלוי בדקל שהחיה תגיע לשם, הרי הוא אסופי. ואם לא תגיע, אינו אסופי. היה תלוי בעץ הנקרא 'זרדתא' הסמוך לעיר, שיש עליו שדים, הרי הוא אסופי. אינו סמוך לעיר, אינו אסופי. בבית כנסת הסמוך לעיר ורבים מצויין שם, אינו אסופי. ואם לא, הרי הוא אסופי. בבור שיש בו גרעינים, הרי הוא אסופי. נמצא בעריבה באמצעות הנהר, שהספינות עוברות וימצאוהו, אינו אסופי. במקום הפשרת שלגים, הרי הוא אסופי. צידי רשות הרבים אינו אסופי, רשות הרבים הרי הוא אסופי.

ג. כל זמן שבשוק אביו ואמו נאמנים עליו, נאסף מן השוק אין נאמנים עליו, הואיל ויצא עליו שם אסופי. ובשני רעבון, גם אם נאסף מן השוק אביו ואמו נאמנים עליו, שהרבה נשלכין ולא רצו חכמים לפסול אותם.

ד. שלשה נאמנים לאלתר, אלו הן: א) אסופי. ב) חיה (מילדת), שנאמנת לומר זה יצא ראשון וזה שני, אם לא יצתה וחזרה. יצתה וחזרה, אינה נאמנת. ולרבי אליעזר אם החזירה פניה אינה נאמנת. ג) שלש נשים שישנו במטה אחת, ונמצא דם תחת אחת מהן, כולן טמאות. בדקה אחת מיד לאחר מציאה כשיעור ווסת ונמצאת טמאה, היא טמאה וכולן טהורות.

ה. מילדת נאמנת לומר, זה כהן וזה לוי, זה נתין וזה ממזר. אבל אם קרא עליה ערער, אינה נאמנת. י"מ שנים שמעידים שלא כדבריה, וי"א אפילו אחד שמעיד כנגדה, שאין כאן חזקת כשרות.

Caia

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il